

[Melchior]

I dag læser vi dels i bemærkningerne til det nye lovforslag, dels i fremsættelsestalen, at det er nødvendigt med en helt anden dato, det, som vi altså sagde for et halvt år siden sammen med andre medlemmer af dette ting, og samtidig hører vi hr. Westh meget rørende sige, at vi må erkende, at arbejdsmarkedets parter ikke blev færdige. Nej, hvornår er de nogen sinde blevet færdige til den 26. februar? Det vil jeg godt have oplysning om. Er det i dette århundrede, eller var det i forrige århundrede?

Det er på denne baggrund, at tilliden til dømmekraften hos denne regerings i øvrigt sagligt så velfunderede ministre og den samlede regering er alvorligt rokket. Og så den behandling, man giver, om jeg så må sige, hinanden!

Folketinget får 3 dage til at behandle dette lovforslag. Så kan man sige: nå ja, det består jo kun af nogle få ord. Ja vel, men der kan godt være store problemer af den grund. Vi har lige fra de konservatives ordfører hørt et meget rimeligt forslag til en ændring, som det er nødvendigt grundigt at overveje konsekvenserne af og fornuften i.

Jeg kan bebude, at CD vil stille et ændringsforslag om, at HT får lejlighed til pr. 1. marts, således som det har været planlagt længe, at indføre fællesbilletten, og vi mener ikke, at det er i strid med denne lovs hensigt, idet det er et nyt produkt, der vil blive markedsført. Men jeg er opmærksom på, at da vi prøvede på det samme i september i fjor, fik vi ikke medhold. Nu må vi prøve igen, og det tager også tid.

Men folketinget håner man altså ved at give det 3 dage, skønt man i et halvt år har vidst, både hvad udløbsdatoen er, og at der er Nordisk Råd i næste uge. Der er jo ikke sket nogen overraskelser her for den høje regering. Og erhvervslivet giver man 12 dage, vel at mærke fra i dag og til udløbsdagen for loven, til at kuldaste alle de beregninger og de forberedelser, man har gjort, de udgifter, man har sat sig i, og de forventninger, man med rette måtte kunne have til en regering, som man skal vise tillid.

Det er sandelig ikke en fremgangsmåde, der kan vække tillid, der kan vise, at der er kommet et samarbejde i en regering, som har erkendt, at erhvervslivet skal have gode vilkår, ikke fordi der skal kæles for en bestemt del af befolkningen, men fordi det er nød-

vendigt for det samlede samfund, at erhvervsvirksomhederne har hæderlige og gode kår.

Må jeg til slut komme med en anden indvending, og her er jeg ked af at være nødt til at blæse med på en storm, som jeg er klar over at de såkaldt socialistiske partier vil blæse op her senere i debatten. Det drejer sig om, at tilrettelæggelsen af, at loven skal udløbe, så snart overenskomsterne er i hus, i virkeligheden er en hån mod dette lands voksne befolkning og næsten helt ned til barnestadiet med, for det betyder altså, at man nok skal sørge for, at der ikke bliver prisstigninger, før vi har skrevet under, men dagen efter, må man være klar over, sker de. Folk er ikke så enfoldige, at de tror på, at det giver nogen virkelig mening. Og nu ser vi altså også som resultat af regeringens meget sene udspil, at LOs formand pludselig står som den, der har fremkaldt dette lovforslag. Det har han selvfølgelig ikke, for regeringen har da også for 14 dage siden vidst, at den ville komme med dette lovforslag. Hvorfor skal Thomas Nielsen stilles i den for ham pinlige situation, og hvorfor skal LO nu skældes ud for, at de regerer landet, når vi i virkeligheden har en regering, der burde regere?

Alle disse kritiske bemærkninger til trods vil jeg ikke love, at CD vil stemme imod lovforslaget, når det kommer til tredje behandling på fredag. Det er nøjagtigt de samme ord, som jeg sagde ved førstebehandlingen sidste gang. Landets samlede tarv går forud for CD, når det drejer sig om at tage stilling til lovforslag, er de end fremsat alt for sent og i en meget forkert form.

Ole Olsen (SF):

Det var meget morsomt af hr. Melchior at få at vide sådan på forhånd, hvordan jeg og andre ville reagere på lovforslaget. Nu må hr. Melchior så følge godt med og se, om vi kan leve op til det.

Der er en meget vigtig bestemmelse i loven, som afviger stærkt fra bestemmelser, der ellers har været i forskellige prisstoplove. Det er reglen om, at lønglidning ikke kan indregnes i priserne. Det er ikke lovligt. Det var den bestemmelse, som sidste gang fik SF til at stemme nej til lovgivningen. Det ligger sådan, at vi har én gang tidligere haft en tilsvarende bestemmelse.